

припознали надъ себе спартанско-то първенство (*игемония*). То състояло въ това, че на общи-ты гръцкы съборове и кога имало общи походы войводство-то принадѣляло на спартанскы-ты царю.

Атина. Второ-то прочюто народоправление, Атина, владало югонсточный жгълъ на Срѣднѣхъ Гръцнѣхъ, сир. Аттикѣхъ. Тая область е висока бърдовита земя, която ся снишява камъ море-то на истокъ и на заходъ и ся свършва съ носъ Суний. Сжщий градъ Атина лѣжи на югозаходнѣхъ-тѣхъ странѣхъ на Аттикѣхъ близо до морскый брѣгъ. Посрѣдъ града ся извышявало стрѣвно остро бърдо; той градъ былъ ограденъ съ особнѣхъ стѣнѣхъ и ималъ твърдѣ много храмове, памятници и другы общи сграды; това мѣсто ся наричало *Акрополъ*. Главно-то атинско пристанище на морскый брѣгъ ся наричало *Пирей*; то было цѣлъ особенъ градъ, и съединено съ Атинѣхъ съ двѣ стѣны; между които пространство-то сжще така было пълно съ сграды и правило еднѣхъ непрѣкъснѣхъ улицѣхъ (длѣга токо-речи 10,000 лакте).

Едно прѣдание приказва, какво въ Атинѣхъ царска-та власть была махнѣта спорядъ слѣдний поводъ. Когато Доряне-ти ся повдигнѣли и отышли на югъ да завоювать Пелопоннесъ, една чѣсть отъ тѣхъ налетѣла на Ионяны-ты, които населявали Аттикѣхъ. Ионяне-ти отышли да пытать оракула; той имъ отговорилъ, че оная страна ще надвие, на кождо водачъ-тѣхъ ся убие. Атинскый царь Кодръ ся прѣоблѣклъ като простъ войникъ, отышълъ въ неприятелскый станъ, скарался тамъ, и былъ убитъ. Когато Доряне-ти ся научили, че той самъ ся жертвовалъ, уплашились отъ прѣдричаніе-то оракулово, та ся оттеглили. Тогава атинскы-ти голѣмци (евпатриди) обадили, че слѣдъ такъвъ великодушнъ царь никой не е достоенъ да бѣде неговъ прѣемникъ, та царско-то достоинство было вдигнѣто. Царска-та власть ся раздѣлила между нѣколко чиновници, които ся наричали *архонши* (старѣйшины), и ся избирали само отъ голѣмци-ты. Така Атина станѣла народоправление най-напрѣдъ аристократическо. Голѣмци-ти повече-то гядали за своѣхъ